



HLAS VRBOVÉHO

ROČNÍK XXXV.

FEBRUÁR 2025

CENA 0,20 €

ČÍSLO 2

Karneval z Ria na Gymnáziu vo Vrbovom



Už 19 rokov Gymnázium J. B. Magina organizuje ples rodičovského združenia s cieľom poďakovať sa za spoluprácu rodičom, obchodným partnerom, našim podporovateľom a upevniť si vzájomné priateľské vzťahy.

Témou tohtoročného plesu bol karneval v Riu, a tak sme sa snažili preniesť energiu tohto známeho karnevalu do sály školy. Sme presvedčení, že sa nám to podarilo vďaka kreatívnej výzdobe a členom tanečného divadelného štúdia Open your Mind, ktorí si pripravili tanečný workshop so zámerom ešte trochu vycibriť latino kreácie našich hostí. V tomto ročníku nechýbala ani tanečná súťaž o kráľa a kráľovnú večera, do ktorej sa zapojilo veľa hostí a rozhodovanie poroty nebolo vôbec jednoduché.

A čo povedali na ples zúčastnení rodičia? Tu je len zopár reakcií: „Opäť veľmi pekne ďakujeme za krásny ples. Tak ako minulý rok, aj tento rok sme boli unesení.“

„Nádhera výzdoba na stoloch, chutné jedlo a skvelá hudba dotvárali jedinečnú atmosféru večera.“

Na záver chceme poďakovať hlavnému sponzorovi plesu, spoločnosti Respect Slovakia, s. r. o., rodičom, obchodným partnerom a mestu Vrbové, bez podpory ktorých by sme len ťažko vedeli náš ples zrealizovať.

Ďakujeme v mene zamestnancov a žiakov školy!

Mgr. Henrieta GROMANOVÁ, riaditeľka školy

Milé mamičky, babičky, prababičky a všetky ženy

mesto Vrbové, MO ÚŽS a JDS
vás pozývajú na oslavu

MDŽ

vo štvrtok 6. marca 2025 o 15.00 hod.
v Kúrii M. A. Beňovského vo Vrbovom

o program sa postarajú
žiaci CZUŠ sv. Gorazda vo Vrbovom

Tešíme sa na vás.
(príspevok 4 €)

Za Ing. Ivanom Pavlom Mosným

V minulých dňoch zomrel Ing. Ivan Pavol Mosný, ktorý v prelomovom období našej histórie stál krátko na čele mesta Vrbové. Pri tejto príležitosti prinášame medailón o jeho čínorodom živote.

Narodil sa 4. augusta 1945 v Piešťanoch v rodine trebatického mlynára Pavla a matky Valérie. Pochádzal z piatich detí. Po ZŠ študoval na SPŠ v Trnave, kde okrem iného sa stal v roku 1960 reprezentantom školy v hádzanej a stálym členom dorastencov kého hádzanárskeho družstva Slávie Trnava, neskôr hral profesionálne za Strojárne Martin, Sláviu Žilina. Keď mu ako 17-ročnému zomrel otec, sťahujú sa z internátu z Trnavy k matke a k dvom maloletým sestrám a stáva sa jediným živiteľom rodiny.

Prechádza rôznymi zamestnaniami, pracuje na Česko-slovenských štátnych dráhach na „Oznamovacej a zabezpečovacej dištancii“ Leopoldov, Trenčianske Teplice, Nové Mesto nad Váhom, bol výpravcom vo Vaďovciach. V roku 1964 odchádza študovať na Vysokú školu dopravnú v Žiline. Štúdium si financoval sám, chodil napr. pravidelne nakladať cement do vagónov v Cementárni Lietavská Lúčka.

V roku 1968 nastupuje ako učiteľ matematiky a fyziky na Základnú školu Rakovice, kde sa stretáva so svojou budúcou manželkou Annou, rodenou Pilárikovou. Od 1. septembra 1969 pracoval na štátnom odbornom dozore v Bratislave ako vedúci referent pre cestnú dopravu.

Už počas manželstva dokončil úspešne štúdiá na Vysoké škole dopravnej v Žiline, so súbežným štúdiom na Právnickej fakulte Univerzity Karlovej v Prahe, diaľkovou formou. Bol starostlivým, príkladným manželom a otcom.

V praxi sa špecializoval na otázky prevádzky cestnej dopravy, vydal pôvodné knihy, publikácie z technológie prevádzky cestnej dopravy, pravidelne prispieval odbornými príspevkami do periodík, bol autorom scenárov odborných filmov, vydával skriptá, prednášal na VŠD v Prahe, v Žiline, na odborných seminároch, konferenciách, školeniach, po celom Slovensku aj v Česku, bol vedeckým externým aspirantom - konzultantom pri diplomových prácach, súdnym znalcom pri Ministerstve spravodlivosti SSR a pri Krajskom súde v Bratislave. Od 1976 pracoval, ako tech-

nický námestník Česko-slovenskej automobilovej dopravy v Piešťanoch.

V roku 1986 bol z ČSAD uvoľnený a stal sa podpredsedom MsNV Vrbové. Ihneď po nástupe do funkcie osobne spracoval „Konceptiu ochrany životného prostredia mesta Vrbové“, v rámci ktorej bol pôvodne spracovaný a popísaný jestvujúci stav a výhľad v investičnej výstavbe, v ochrane pamiatok a životného prostredia mesta Vrbové, s výhľadom do roku 2000.

Pod jeho vedením sa realizovala napr. historicky jedna z najrozsiahlejších výstavieb mesta: II. ZŠ, štátna cesta II/504, II/499, 52 b. j. na Súkennickej ulici, Vrbové centrum 354 b. j., kanalizácia na Ulici F. Kráľa, Krížnej, Mieru, Družstevnej, Bernolákovej. Za jeho pôsobenia nastala rekonštrukcia Domu dôchodcov, vybudovanie Bytového podniku, amfiteátra Šípkové, 1. etapa vodovodu Šterusy, generálna oprava



bývalej pošty a školy, plynofikácia, riešenie vody, kanalizácie (F. Kráľa, Krížna, Mieru, Bernolákova, Družstevná) plynofikácia I. ZŠ, zavedenie počítačovej techniky na ZŠ, výstavba garáží na Húskovej, spolu s rímskokatolíckou cirkvou (vdp. A. Slaninka) generálna oprava šikmej veže, začiatok prípravy výstavby rím.-kat. kostola, oprava a záchrana budovy Železničnej stanice, prvé generálne riešenie dopravy v meste Vrbové, rekonštrukcia Domu smútku, začal s realizáciou opravy synagógy, napriek tomu, že ani komunálna politika, vrátane židovskej komunity nebola k tomu naklonená. Synagóge tak hrozila asanácia. Treba spomenúť, že v tomto prípade, ako veľakrát predtým, dopomohla značnou mierou k zmene náhľadov na vec autorita Štefana Obucha, ktorý získal v poslaneckom zbore argumentačnú podporu.

V r. 1991 od Štátneho ústavu pamiatkovej starostlivosti v Bratislave dostáva Ing. Ivan Mosný čestnú medailu „za iniciatívu, obetavosť a vytrvalosť pri záchrane synagógy vo Vrbovom.“

V 1992 na popud Ministerstva kultúry získava opäť medailu za záchranu synagógy vo Vrbovom. Za svoju prácu získal medaily: striebornú, bronzovú a veľa iných, veľa ocenení, diplomov, ďakovných listov.

V roku 1987 bol iniciátorom založenia Historicko-vlastivedného krúžku mesta Vrbové. Dňa 19. decembra 1989 preberá funkciu primátora mesta Vrbové do prvých komunálnych volieb - do konca roka 1990. V roku 1990 je ako primátor zvolený do predsedníctva Združenia miest a obcí Slovenska. V septembri je členom delegácie ZMOS SR a ČR na čele s Oldřichom Černíkom (bývalým predsedom vlády za Dubčekovej éry 1968) v Nórskom kráľovstve.

Bol autorom mnohých projektov napr. stanica MHD Piešťany... Od roku 1990 súkromne podnikal v oblasti dopravy. Pomáhala mu manželka a neskôr, prerušiac vysokoškolské štúdiá, aj jeho synovia. Stal sa členom Generálnej rady Slovenského živnostenského spoločenstva v Bratislave a jeho viceprezidentom, v 1991 ho zvolili do federálneho predstavenia Združenia česko-slovenských automobilových dopravcov ČESMAD Praha, stal sa členom kolégia Ministerstva dopravy SR, v 1994 získava certifikát IRU v Ženeve pre TIR-systém v medzinárodnej doprave. V 1999 je zvolený za podpredsedu Slovenskej sekcie cestnej dopravy Slovenskej živnostenskej komory v Žiline. V rokoch 1994 - 1998 sa zúčastňuje ako delegát rokovaní IRU v Ženeve, rokovania hospodárskeho zoskupenia NAFTA v Severnej Amerike, bol delegátom IRU a SR v San Diegu, Chicagu v Mexiku, v Maroku. Bol autorom „Cestného prepravného poriadku“ pre dopravcov SR, autorom dokumentu o „Podmienkach dopravnoprepravných vzťahov v cestnej doprave“.

Predovšetkým bol človekom, ktorý ochotne poradil, pomohol, nad nikoho sa nevyvyšoval, mal rád svoju rodinu, jeho smiech bol veľmi nákazlivý, bol úžasne pracovitý, náročný na seba a to vyžadoval aj od iných.

Odišiel tíško 27. januára 2025 v Piešťanoch. Pohrebné obrady na cintoríne vo Vrbovom vykonal 4. februára t. r. miestny farský administrátor Mgr. Jaroslav Hanzlík. Poslednú poctu zosnulému vzdal svojou prítomnosťou aj primátor mesta JUDr. Štefan Kubík.

Česť jeho pamiatke!

NAŠI JUBILANTI

Viera ČENŠČÁKOVÁ
Slávka ŠTEFANKOVÁ
Zdenko LADÁNYI
Jozef CIGÁNIK

Beáta ŠAŠOVÁ
Mária MUCHOVÁ
Peter BIRČÁK
Jozef KUŽLÍK
Jozef KLÚČOVSKÝ
Emília PAVELČÁKOVÁ
Miroslav MIKESKA
Ing. Eva NEMČEKOVÁ

Peter KRAJC
Agneša PALEČKOVÁ
Margita MIKUŠOVÁ
Anton HALAMA
Emília ŠUTVAJOVÁ

Zlatica OBUCHOVÁ
Eva SUDOROVÁ
Tibor BENKA

Mária KUBALOVÁ
Irma POTROKOVÁ
Helena BRUCHÁČOVÁ

Hana BUBÁKOVÁ
Zuzana DLHÁ
Eva LECHNEROVÁ
Pavol SUMERA
Jolana SABOVÁ
Irena FILANOVÁ
Mgr. Emília GONOVÁ
Augustín GERÁT
Anna MAJERNÍKOVÁ
Marta GABLOVSKÁ

Emília JANKECHOVÁ
Antónia KLČOVÁ

Mária MOSNÁ
Anna STRÁŇAVOVÁ

Srdečne blahoželáme!



VRBOVČANIA NARODENÍ OD 1. OKTÓBRA DO 31. DECEMBRA 2024



OKTÓBER

Lea LÁNYIOVÁ, 5. októbra, Piešťany
Mateo MARKECH, 8. októbra, Trenčín
Leo NOSKO, 29. októbra, Piešťany

NOVEMBER

Adam BOBEK, 2. novembra, Piešťany
Jakub LÍŠKA, 10. novembra, Piešťany
SIMON GONDÁL, 29. novembra, Piešťany

DECEMBER

Alexandra SLEZÁRIKOVÁ, 4. decembra, Myjava
Mia PAVLÍČKOVÁ, 17. decembra, Piešťany
Aneta SVATOVÁ, 24. decembra, Trnava

Vitajte medzi nami!



Dňa 3. marca uplynie päť rokov,
čo nás navždy opustila

Mária ADAMCOVÁ

S láskou a úctou spomína
celá rodina.

SPOMÍNAME

*Život zomrelých je uložený
v pamäti živých!*

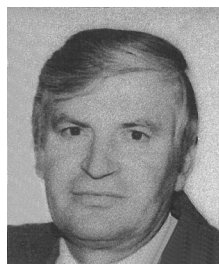
Je 25 rokov čo odišiel tam, odkiaľ niet
návratu.

Ján TOMAŠOVIČ

Spomínajú manželka, deti: Marián,
Lívia, Ján – vnuci: Michal, Andrej, Juraj,
Martin, Andrejka a pravnuk Branko.
Ten, kto ho poznal spomeň si s nami...
Ďakujeme.



P-No 186/25



*Odišiel si od nás ako krásny deň,
nepovedal si ani zbohom,
už neprídem.
Keby sa tak dal vrátiť čas,
vidieť Ťa
znova, počuť Tvoj hlas.
Tak náhle si odišiel...
snívaj ten svoj sen,
my nikdy nezabudneme
na ten smutný deň.*

† Dňa 13. januára sme si pripomenuli 2. výročie úmrtia
môjho manžela, otca a dedka

Miroslava PODMELU

Kto ste ho poznali, venujte mu prosím tichú modlitbu
a spomienku.

S láskou spomína manželka, dcéra Andrejka, zať Karol,
vnuci Tomáško a Riško a syn Marek.

P-No 175/2025

Beňovský a šľachetný rytier Tromelin

Beňovský zanechal po sebe literárne dielo *Pamäti a cesty*, ktoré sú zaujímavým čítaním napriek tomu, že prvý raz vyšli pred 235 rokmi. Hneď sa stali v dnešnej terminológii svetovým best-sellerom. Stále nové a nové vydania svedčia o tom, že neupadli do zabudnutia. Napriek tomu, že autor v nich mnohé veci zveličil a prikrášlil, majú pevné historické jadro a osobnosti, ktoré v nich uvádza, naozaj žili a v mnohých prípadoch sa výrazne zapísali do histórie. Presvedčame sa o tom, ak skúmame kto sú tie osoby, ktoré len letmo, spomenul.

K počiatku roka 1776 Beňovský v *Pamätiach a cestách* okrem iného poznamenáva: „10. januára loď Jeho veličenstva Dauphin pod velením námorného poručíka Tromelina opustila Île de France a vydala sa na ostrovy Seychely. Pristála v prístave kolónie, aby nabrala zásoby, ktoré som prikázal vydať.“ Zmienky o Tromelinovi vo vzťahu k Beňovskému nachádzame už v dobovej tlači. Ako doklad môžeme uviesť informáciu z 15. februára 1787 v časopise *Journal historique et littéraire*, ktorý vychádzal z Luxemburgu.

Vieme, kto bol onen poručík Tromelin? Čo nám o ňom prezradzajú iné zdroje ako len Beňovského memoáre?

Hneď vyzradíme, že ide o významného dôstojníka francúzskeho námorníctva, ktorý v časoch Beňovského slúžil v Indickom oceáne.

Jacques de TROMELIN

(* 31. 5. 1751 Ploujean, dnes súčasť obce Morlaix, Bretónsko –
† 4. 12. 1798 v Indickom oceáne na lodi Norge).

Plným menom sa volal **Jacques Marie Boudin de Tromelin de La Nuguy** (Chevalier de Laneguy et de Tromelin). Rytier (Chevalier).

Otec: Jacques Guillaume Boudin (1702 – 1777), panoš, pán z Launay

Matka: Marie-Françoise Le Diouguet de Penanru (1710 – 1766), dáma z Tromelinu

Súrodenci:

Nicolas Thérèse Bernard Boudin (1727 – 1790), vojak
Laurent Marie Boudin, abbé de Tromelin, kňaz
Marie-Joseph Boudin de Tromelin (o. 1730 – 1806)
Bernard-Marie Boudin de Tromelin (1735 – 1815), dôstojník námorníctva, viceadmirál
Maurice Boudin de Tromelin de Launay (1740 – 1825), dôstojník námorníctva, kontraadmirál
Jean Marie François Boudin, pán z Kergreisu († 1767)
Chlapec menom La Nuguy Tromelin neznámeho krstného mena († 1765)
Marie Thérèse de Tromelin

Manželka: Marie Charlotte Julie Martinová (1758 – 1833)

Deti:

Jacques-Marie Boudin de Tromelin (26. 5. 1785 Saint-Denis – 1. 11. 1854 Versailles), námorný dôstojník
Marie-Thérèse (1787 – ?), dcéra
Marie Alphonse (o. 1790 – 1833), syn

Vo veku šiestnástich rokov, v roku 1767, sa Jacques Marie Boudin de Tromelin vydal na svoju prvú veľkú cezoceánsku plavbu, ktorá ho zaviedla do Saint-Domingue v Karibiku. Vtedy, od 1. novembra 1767

do 27. januára 1768, slúžil na 32-delovej fregate *Sensible* pod vedením kapitána Louisa Charlesa du Chaffault de Besné (1708 – 1794). Kvôli chorobe ho ponechali v Saint-Domingue a do francúzskeho Brestu sa vrátil po roku, 1. novembra 1768, na palube obchodnej lode.

Potom slúžil ako prvý dôstojník na kutri (cutter) *Lézard* pod vedením svojho staršieho brata Tromelina-Launaya, ktorý v októbri 1772 odišiel z francúzskeho prístavu Lorient, aby v júni 1773 dorazil na Île de France, dnešný Maurícius. 1. októbra 1773 ho povýšili na praporčíka. Odvtedy slúžil ako prvý dôstojník na kráľovskej korvete *Dauphine* a zúčastnil sa južnej expedície popredného francúzskeho moreplavca Yvesa Josepha de Kerguelen de Trémarec (1734 – 1797), pri ktorej objavili púste ostrovy, dnes nazývané Kergueleny. Tromelinovu pamiatku tam od roku 1774 pripomína názov mysu Pointe Tromelin (49° 07' 55" j. š., 68° 47' 37" v. d.), juhozápadne od polostrova Loranchet.

Potom zamierili na Madagaskar. 9. marca 1774 loď *Dauphine*, ktorá zakotvila v Antongilovom zálive s ďalšími dvoma plavidlami objaviťskej Kerguelenovej expedície *Gros Ventre* a *Oiseau*, vyplávala na Kerguelenov príkaz do Foulepointe (Mahavelona) obchodovať s otrokmi. Vrátila sa 24. marca.

14. júna 1774 Tromelin prevzal nad korvetou *Dauphine* velenie. V tom čase prišiel na ostrov Beňovský a začal svoju misiu. Spolupracoval s ním. Na korvete ho zásoboval z Île de France. Stalo sa tak na konci roka 1774 a v decembri nasledujúceho roku. V druhom prípade guvernér ostrova Île de France poslal Beňovskému zásoby v hodnote 47 979 livier, 5 sou a 2 denierov, napriek jeho nezávislému postoju. *Dauphine* sa používala na prepravu obilia medzi ostrovmi Île Bourbon a Île de France. Tromelin mal ostať v Antongilskom zálive, kde bolo hlavné stanovisko Mórica Beňovského, do konca januára 1776, aby Beňovskému pomohol v obrane pre prípad, ak by bol vystavený



Poštová známka Francúzskych južných a anktartických území s podobizňou rytiera Tromelina.



útokom domorodcov. Pri odchode lode dal Beňovský Tromelinovi príkaz, aby vzal na palubu jeho dôstojníka Le Certaina a dopravil ho na Île de France s listami pre francúzske úrady, čo sa i stalo. Pri svojom príchode na Île de France priniesla Dauphine žiadosť o zbrane pre Beňovského.

29. novembra 1776 Tromelin zachránil na lodi Dauphine sedem žien a 8-mesačné dieťa, ktoré prežili zo 160 otrokov, ktorých opustila posádka otrokárskej lode Utile po stroskotaní pri ostrove Isle aux Sables, 27. septembra 1761, teda 15 rokov skôr.

Na pamiatku toho tento neobývaný ostrovček ležiaci necelých 500 km východne od Madagaskaru nesie meno Île Tromelin. Dnes ostrov s rozlohou 0,8 km štvorcového patrí Francúzsku a podlieha generálnemu správcovi Francúzskych južných a anktartických území (Terres australes et antarctiques françaises).

V septembri 1777 Tromelin opäť odišiel loďou Dauphine a Creole na Madagaskar, odkiaľ o mesiac neskôr priniesol správu o vzbure Beňovského dobrovoľníkov vo Foulpointe. Vtedy však už Beňovský nebol na Madagaskare prítomný.

V auguste 1778 Tromelina vymenovali na 22-delovú flautu (fluyt) Pintade smerujúcu do Francúzska. Île de France opustil 28. decembra 1778 a do Lorientu dorazil 2. júla 1779. Cestou odrazil útok britských korzárov, čo mu vyneslo kríž Rádu sv. Ľudovíta a povýšenie na poručíka.

Počas vojny za americkú nezávislosť slúžil Tromelin v Indickom oceáne v eskadre pod vedením kontraadmirála Thomasa d'Estienne d'Orves (1727 – 1782). Keď eskadra opustila Île de France 7. decembra 1781, velil korvete Sylphide. Dňa 9. februára 1782 zomrel Estienne d'Orves a velenie eskadry prevzal Pierre André de Suffren (1729 – 1788). Ten Tromelinovi zveril velenie korvety Subtile.

V marci 1782, po bitke pri Sadrase na východnom pobreží Indie, Suffren previedol Tromelina na fregatu Pourvoyeuse, kde nahradil poručíka Jeana-Paula de Ruyter-Werfusé (1748 – 1810). 12. apríla 1782 sa Tromelin zúčastnil námornej bitky o Providene pri východnom pobreží Cejlónu.

V apríli 1782 sprevádzal cennosti zajaté fregatou Bellone do Tharangambadi (dnes patrí do štátu Tamilnádu na juhovýchode Indie) a odtiaľ sa plavil do Melaky (dnes Indonézia), aby si zaobstaral zásoby a náhradné diely. Na späťcestnej ceste narazil na piatich mužov z Východnej Indie, čo viedlo k akcii 10. septembra 1782, pri ktorej ustúpil. Po svojom návrate utrpel Tromelin opovrhnutie od Suffrena, ktorý mu vyčítal, že situáciu nezvládol. Suffren opakovane obviňoval Tromelina, že „hanobí vlajku“, ale keď ponúkol rezignáciu, Suffren odmietol. Tromelin krátko velil 64-delovej radovej lodi Saint-Michel od 18. mája do 25. júla 1783, kým sa vrátil na Pourvoyeuse.

12. januára 1784 sa v Saint-Denis na ostrove Bourbon oženil s Marie Charlotte Julie Martinovou z miestnej bohatej kreolskej rodiny. V tom roku prevzal velenie fregaty Osterley. Na tejto lodi ho v prvých decembrových dňoch roku 1785 vyslali z Île de France do Foulpointe chrániť francúzske záujmy pred Móricom Beňovským,

ktorý sa medzičasom na Madagaskar vrátil, ale už nie v službách Francúzska, ale „svojvoľne“. Keď sa mu však Beňovský preukázal poverením cisára Jozefa II. na kolonizáciu Madagaskaru, odišiel späť. 1. mája 1786 bol Tromelin povýšený na majora.

Počas francúzskej revolúcie, v roku 1790, požiadal o dovolenku v námorníctve. Potom, čo ho udal duchovný lojálny revolučnej Republike, bol uväznený. Priateľ presvedčil politika Jeanbona Saint-Andrého, aby ho oslobodili, a Tromelin vystúpil z námorníctva. Požiadal o povolenie odísť na Île de France, ale v skutočnosti emigroval, aby sa pripojil k Armée des Princes, emigrantskej armáde založenej kontrarevolučnými francúzskymi šľachticmi a z veľkej časti udržiavanej z peňazí Kráľovstva Veľkej Británie. Francúzsko ho považovalo za emigranta a jeho majetok zabavili.

Tromelin sa v roku 1797 vrátil do Francúzska. Krátko potom odišiel do Kodane a nalodil sa na loď Dánskej Východoindickej spoločnosti Norge. Zomrel na jej palube 4. decembra 1798 medzi Mysom dobrej nádeje a Indiou vo veku 46 rokov.

Treba zaznamenať, že v historiografii dosť často dochádza k chybám a k zámienam v biografii troch bratov Tromelinovcov: Bernarda Marie, Mauricea Jeana Marie a Jacquesa Marie. Všetci traja boli dôstojníci kráľovského námorníctva a súčasne prítomní v Indickom oceáne. Preto nie je vždy ľahké rozlíšiť jedného od druhého. Aj v korešpondencii sú označovaní rovnakým menom, zriedkavo podľa hodnosti a dosť často sú uvádzaní ako Chevalier de Tromelin, pretože všetci traja boli povýšení za rytierov.

Taký je osud jedného s tých významných ľudí, s ktorými Móric prišiel do styku. Takisto pochádzal z početnej rodiny a takisto zomrel v mladom veku. Rovnako prežil bohatý a farbitý život plný dobrodružstiev. A jeho pamiatka je dodnes živá, o čom svedčia nielen geografické názvy na jeho počesť, ale najnovšie aj francúzske poštové známky – z roku 2013 s jeho podobizňou a z roku 2024 s korvetou La Dauphine, ktorej velil a prostredníctvom ktorej poskytoval služby Beňovskému.

L. BOSÁK – P. KÝŠKA

Mesto Vrbové
Vás pozýva na besedu o ceste na
MADAGASKAR
„Po stopách kráľa z Vrbového“

Beseda bude spojená s premietaním fotografií z cesty, ktoré priblížia účastníci výpravy:

Ing. Stanislav Machovčák,
JUDr. Štefan Kubík,
Mgr. Matúš Opatovský,
PhDr. Ľubomír Bosák,
PaedDr. Patrik Kýška.

26. februára 2025, 17.30 hod.
Kúria M. Beňovského

GRATULÁCIA VEDENIA MESTSKÉHO FUTBALOVÉHO KLUBU



Vážený pán Peter Adamec,

s hlbokou úctou a vďakou si dovoľujeme zablahoželať Vám k významnému životnému jubileu – k Vaším krásnym 80. narodeninám.

Vaša neúnavná práca, oddanosť a láska k futbalu sa nezmazateľne zapísali do histórie MFK Vrbové. Počas takmer 40 rokov funkcionárskej kariéry ste sa stali neoddeliteľnou súčasťou nášho klubu a významne prispeli k jeho rozvoju, úspechom a stabilite. Vaše odhodlanie, múdrosť a starostlivosť o klub a jeho hráčov boli a stále sú inšpiráciou pre všetkých, ktorí mali to šťastie spolupracovať s Vami.

K Vášmu jubileu Vám zo srdca želáme pevné zdravie, veľa šťastia, pokojné dni naplnené radosťou a láskou Vašich blízkych. Zároveň Vám vyslovujeme obrovské ďakujem za všetko, čo ste pre náš klub urobili. Váš prínos si nesmieme vážiť a budeme naň vždy s vďakou spomínať.

S úctou a obdivom, **vedenie MFK Vrbové**

5. februára prijal Ing. Petra Adamca pri príležitosti jeho významného životného jubilea primátor mesta Vrbové JUDr. Štefan Kubík a odovzdal mu za dlhoročnú verejnú angažovanosť, najmä v oblasti športu, Pamätnú medailu mesta Vrbové.

.rb-, foto AF

VÝSTAVA S PREDNÁŠKOU UKÁŽKA Z RÚK CHOVATEĽOV

EXLUZÍVNE U VÁS! min. 40 plazov **EXLUZÍVNE U VÁS!**
To musíte vidieť

Dotknite sa života tajomnej prírody. Zavítajte k nám a priblížte sa k životu plazov z Ameriky, Ázie, Afriky a z Európy. Jedinečný zážitok pre deti, mládež a dospelých. Nechajte sa unášať čarom prírody a oboznámte sa zblízka s hadmi, krokodilmi, pavúkmi, jašterami a jaštericami.

Kultúrny dom - Vstupenky v predaji od 16:30

VRBOVÉ

1. marca 2025 (Sobota) o 17:00 hod.

Navštívte nás a obohaťte svoj rozhľad.
Zoznámte sa s exotikou na akékoľvek
otázky Vám ochotne odpovedia naši
odborne školení chovatelia.

Prineste si svoje fotoaparáty!

!!!ZTP: 50% zľava!!!

!!!Vozičkári ZDARMA!!!

- prehliadka terárii
- ukážka živých plazov zblízka priamo z rúk chovateľov
- oboznamujúce informácie-prednášky
- LEN PRE DOBROVOLNÝCH ZÁUJEMCOV-hľadkanie hada
- fotografovanie je u nás povolené
- POZOR LEN PRE ODVÁŽNYCH-možnosť fotenia sa s hadom

Vstupné: 6€ Deti do 14 rokov: 5 € Dôchodcovia: 4€

INŠPIRATÍVNY KONCERT PRE NAŠICH ŽIAKOV



V mene členov dychovej hudby Vrbovanka vyslovujem poďakovanie Dychovej hudbe žiakov Základnej umeleckej školy zo slováckeho mesta Veselí nad Moravou za skvelý výchovný koncert, ktorý sa uskutočnil dňa 31. januára v telocvični Základnej školy, Komenského ul., Vrbové, pod vedením učiteľa ZUŠ Veselí nad Moravou a dirigenta tohto orchestra pána Jiřího Šticu.

Pán dirigent a sólista v mnohých predvedených skladbách, priblížil pozorným poslucháčom, žiakom školy, ich pedagógom a prítomným hosťom, jednotlivé hudobné nástroje, na ktorých hrali aj sólisti v hre na trúbku, klarinety, tenory, tubu, lesný roh a bicie nástroje. Skladbou Rozvíjaj se poupátko sa predstavil aj dychový kvintet.

Záverečnou spontánnou skladbou Jede jede mašinka sa rozlúčili hudobníci a nadšení žiaci tancom po celej telocvični.

Podakovanie za prípravu a realizáciu výchovného koncertu vyslovujem riaditeľke Základnej školy, Komenského ul., Ing. Mgr. Daši Štiglicovej, zástupkyniam Mgr. Stanislave Majkútovej a PaedDr. Soni Slováckovej a moderátorky výchovného koncertu pani učiteľke hudobnej výchovy Mgr. Michaela Duračkovej. Poďakovanie patrí aj kuchárkam ZŠ, Komenského ul., ktoré pripravili pre účinkujúcich mladých umelcov výborný obed. Výchovný koncert sa uskutočnil pod záštitou primátora mesta Vrbové, JUDr. Štefana Kubíka, ktorého na koncerte zastúpil vedúci Útvaru kultúry a školstva Mgr. Rastislav Jobus.

Prítomní hudobníci dychovej hudby Vrbovanka, kapelník Jaroslav Ovčarovič a Petr Veverka, spolu so

zástupcom Cirkevnej základnej umeleckej školy Mgr. Andrejom Barincom, Art.D., vyslovili nádej, že výchovným koncertom dôjde k popularizácii dychovej hudby medzi žiakmi Základnej školy Žiaci ZŠ, Komenského ul., trubkár Snoha a bubeník Piškula, sa prezentovali svojim hudobným kumštom už po skončení tohto koncertu.

Zástupcovia dychovej hudby Vrbovanka pozývajú záujemcov o hru na dychové nástroje z radov žiakov Základnej školy, Komenského ul., i z radov žiakov Základnej školy, Školská ul., na skúšky dychovej hudby, každý piatok od 19.00 hod., do skúšobne dychovej hudby Vrbovanka v Dome kultúry Vrbové.

Je možnosť zapožičania hudobných nástrojov: krídlovka, trombón, klarinet a tuba a pod dohľadom hudobníkov dychovej hudby Vrbovanka, prípadne učiteľov Cirkevnej základnej umeleckej školy sv. Gorazda, si postupne osvojovať hru na zvolený dychový hudobný nástroj a v budúcnosti rozšíriť počet hudobníkov dychovej hudby Vrbovanka, ktorej tradícia siaha až do roku 1854, kedy prvú dychovku založil kaplán vrbovskej farnosti vdp. Móric Mikovéní.

Hudobníci dychovej hudby Vrbovanka by radi pripravili aj výchovný koncert pre žiakov I. Základnej školy Vrbové ešte v tomto roku, v spolupráci s vedením mesta Vrbové a predstaviteľmi školy.

Petr VEVERKA



P o d' a k o v a n i e

Ďakujeme Mgr. Martine Matúšovej (ateliér u Mati: umati.sk) za namaľovanie nádhornej maľby na stenu našej triedy.

Kolektív 5.C (ZŠ Komenského Vrbové)

HLAS VRBOVÉHO - mesačník mesta Vrbové, ISSN 1335-2687, vydáva mesto Vrbové (IČO: 00313190), Štefánikova 15/4, 922 03 Vrbové. Šéfredaktor: PhDr. Lubomír Bosák, zástupca šéfredaktora: PaedDr. Patrik Kýška. **Adresa redakcie:** Hlas Vrbového. Mestský úrad, 922 03 Vrbové. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, evidenčné číslo **EV 3334/09**.

Tlač: PN print, spol. s r. o., Piešťany. Redakcia si vyhradzuje právo na výber príspevkov, oznamov a fotografií; právo krátiť a redakčne upravovať príspevky bez konzultácie s autorom a právo príspevok neuverejniť. Neobjednané, resp. nevyžiadané rukopisy a fotografie nevraciam (pokiaľ nebolo dohodnuté inak). Vydavateľ nezaručuje pravdivosť informácií obsiahnutých v platenej reklame a inzercii. **OCHRANA OSOBNÝCH ÚDAJOV:**

<https://www.vrbove.sk/podmienky-ochrany-osobnych-udajov/>



ARCHÍV



LYŽIARSKY VÝCVIK NA VÝBORNÚ

V dňoch 3. až 7. februára absolvovali žiaci II. Základnej školy na Komenského ulici vo Vrbovom lyžiarsky kurz. Tradičným miestom bolo lyžiarske stredisko v Polomke. Toto miesto ponúka výborné podmienky. Ubytovanie je rovno pod zjazdovkou, takže sa ušetrí veľa času. Dorazili sme okolo obeda a hneď potom sa išlo na vec. Žiaci sa podľa schopností rozdelili do troch družstiev. Prvé a druhé družstvo začalo s výcvikom hneď na svahu. Tretie družstvo – žiaci, ktorí ešte predtým nestáli na lyžiach si museli postupne zvyknúť na výstroj a sneh... Dôležité je, že na konci kurzu si všetci mohli povedať, že lyžovať sa naozaj naučili a tí skúsenejší sa výrazne zdokonalili v technike. Najťažšiu prácu s tretím družstvom si zobral na starosť skúsenejší telocvíkár Mgr. Szilárd Petényi a tých najlepších zdokonaľoval skúsenejší pedagóg a lyžiar Mgr. Igor Číž.

Za podpory viceprimátora mesta Mgr. Matúša Opatovského a člena Komisie kultúry, športu, mládeže a vzdelávania mesta Vrbové Juraja Karlíka sa uskutočnil aj nultý ročník pretekov v slalome - Vrbovská vložka. Najrýchlejší boli odmenení chutnými cenami (vítazi na snímke vľavo dolu). V piatok 7. februára sme sa všetci vracali domov plní športových zážitkov a dobrej nálady...

text a foto -pk-, lp

